

Az oroszok döntő veresége.

Minarelli *Fitz Gerald* báró a *Neue Freie Presse* vasárnapi számában a következőket írja:

Az oroszok nyugatgalíciai frontjának áttörése tudvaleg május 1-én kezdődött meg, ami főleg az északi szárnyon a *Dunajec* mellett, különösen kezdetlen rendkívül súlyos feladat volt, úgy, hogy *József Ferdinánd* főherceg hadserege csak május 6-án volt képes minden hősiesség mellett az oroszoknak jobtparti utolsó állásait elfoglalni és *Tarnovot* bevenni.

A következő napon szövetséges csapataink makacs küzdelmek után érték a közép-ső *Vislok-vonalat* és részben át is keltek itt előcsapataink, egyidejűleg ezzel pedig erőteljes retesztoltak a *Dukla-Rymanov* közötti területen a *Dukla-medencéből* visszaönlő és a *Boroevics* hadserege által energikusan üldözött orosz Beszkidék-hadsereg elé.

Ezzel elértük az olyan szerencsésen megindult offenzív hadműveletek első szakaszát, az ellenség több mint 150 kilométernyi fronton visszavonulásra kényszerült és már a május 8-iki jelentés az oroszok rendkívül magas veszteségeiről számolt be.

Május 6-áig csak 30 kilométernyi területen tudunk előrehaladni, a következő hat nap alatt körülbelül 100 kilométerrel tudtuk visszaszorítani és május 12-én már körülbelül 150 ezer fogolyra, 100 ágyura és 350 gépfegyverre tettünk szert.

Ezek olyan kolosszális veszteségek, hogy a halottak és sebesültek hozzávetőleges hozzászámításával, ezek az oroszok galíciai nyugati hadseregeinek teljes összeomlását jelentik; és hogy ez az összeomlás legalább helyenkint pánikszerű katasztrófa lehetett, azt bizonyítják azok a jelentések, amelyek szerint egész zászlóaljok adták meg magukat.

Ennek a fényes sztratégiai áttörésnek a közvetlen hatásai rögtön megnyilvánultak mindkét szárnyon.

A *Visztulától északra* az oroszoknak *József Ferdinánd* főherceg hadseregének előnyomulása következtében fel kellett adniuk a *Nida-menti* védelmi vonalakat és nemsokára rá *Inovlodztól* kelelé a *Pilica-mentit*, amikre is keletre előretartó német *Woyrsch* hadseregtől és az ahhoz délről csatlakozott *Dankl* hadseregtől, amelyeknek előcsapatai a *Lisagora* hegyvidékét, illetve *Polianecet* a *Visztula* mentén érték el.

Ehhez hasonlóan és egyidejűleg megindult az oroszok *kárpáti* frontja az *Uzsoki hegőtől* keletre, úgy, hogy a német déli hadsereg parancsnokának: *Linsingennek* a vezetése alatt a német és osztrák-magyar csapatoknak *Turkán* és *Skolén* át északi irányba sikerült előnyomulniuk.

Hogy ezalatt az idő alatt az oroszok aránylag nagyobb erővel ismét betörték *Délkelet-Galiciába* és a *Bukovinába*, a fenti teljesítmény ehhez viszonyítva számba sem jöhetnek.

Ha áttekintjük ennek a hatalmas harcnak az eredményeit, amelyek szerint a szövetséges csapatok csak felületes számításal is, már eddig 20 ezernél több négyzetkilométer területet ragadtak el az ellenségtől, akkor a következő józan megállapításokhoz jutunk: Legközelebb arra kényszerülnek az oro-

szok, hogy a *Visztula* kanyarulatában levő eddigi összes állásaikat elhagyják és *Varsóra* és *Ivangorodra* támaszkodva, a *Visztula* középső szakasza mögé vonuljanak. Hogy lehetséges lesz-e ehhez kapcsolatban az alsó *San-vonalat* tartaniok, azt a legközelebbi napok fogják megmutatni. Ez esetben itt új harcokra kerül a sor, amelyek körülbelül ugyanazon a területen és hasonló körülmények között fognak lejátszódni, mint október elején.

Természetes, hogy ez alkalommal nem támaszkodhatunk *Przemystre*, hanem ellenkezőleg, azóta az oroszok építették ki azt minden valószínűség szerint védelmi vonaluk erős támaszpontjává, de azért sztratégiai helyzetünk most hasonlíthatatlanul jobb lenne, mivel most három (III., VI. és VIII.) részben megsemmisítően megvert orosz hadsereggel állanánk szemben és mivel más fontos mozzanatok is a mi javunkra vannak, amelyeknek a fejtegetése azonban ez idő szerint nem engedhető meg.

Ezért és vereségük bénító hatása alatt is az oroszok valószínűleg lemondanak az alsó *San* mentén való védekezésükről és még jobban visszavonulnak.

Hogy azonban a józan mérlegelések körét túl ne lépjük, meggyőződésszerűen hangsúlyoznunk kell még, hogy *Oroszország a májusi harcokban végzetts vereséget szenvedett és egy offenzívának a megkezdése akár Bérlin, akár Budapest irányában belátható ideig ki van zárva.*

A második hadikölcsön.

(Saját tudósítónktól.) A második hadikölcsönre való jegyzések egyre nagyobb arányokat öltenek. Beavatott helyről, ahol nem nézték túlzott optimizmussal az új kibocsájtást, ma azt közlik velünk, hogy az új hadikölcsön sikere a várakozásokat messze túl fogja szárnyalni. Azok a kemény és őszinte szavak, amelyek elhangzottak azok eljárásáról, akik az első hadikölcsön kibocsájtásakor nem a legmegfelelőbb magatartást tanusították, hihetőleg nagyobb áldozatkészségre és jobb üzleti szellemre fogják bírni ezeket az urakat. Szegeden a társadalom minden rétegében fokozott érdeklődés mutatkozik. Vasárnap délelőtt 10 órára a városháza közgyűlési termébe a polgármester meghívja a polgárságot, hogy a jegyzésben való részvétel kötelességéről és előnyeiről *Balogh Károly* pénzügyi tanácsos előadását meghallgassa. Jegyezni lehet a főispáni hivatalban, a postahivataloknál, a Szeged-Csongrádinál, a Szegedi Hitelbanknál, a Kereskedelmi és Iparbanknál, a May- és Szécsi-banknál. A főispáni hivatalban hétfőn délelőtt 11 órakor kezdődtek a jegyzések és 12 órakor már 10.000 koronát lejegyeztek.

Hivatalosan közlik a következőket:

A második hadikölcsön kibocsájtásánál is a pénzügyi kormány előtt egyik főelként lebegett, hogy a feltételeknek kedvező megállapításával és jelentős kedvezmények nyújtásával főleg a kamatozás nélkül hitelező tőkéket mozgósítsa és a hadikölcsönbe való bevonás révén termékenyítő gazdasági funkcióra bírja.

Rendszerint a gazdaságilag meddő tőkék számát szaporítják a katonai rekvirálás

során kifizetésre kerülő vételári összegek és térítési díjak is. A rekvirálás által érintett gazdálkodók és fuvarosok ugyanis a katonai célokra átvett lovakért, vágómarháknakért és járműveikért, nemkülönben a katonaság részére szállított terményekért a legtöbb esetben a forgalmi árnál jóval magasabb vételárát, illetve térítési díjat kapnak egyszerre kézhez. E nagy összegekkel a háborús viszony miatti rendszerint nem tudnak mihez fogni. Új lovak, új marhaállomány beszerzését a magas árakra való tekintettel halogatják, avagy a kézhez kapott nagy összegeket ily célra csak részben és csak a legszükségesebb pótlásokra használják fel. Sokan vannak, kik rossz szokásból avagy bizalmatlanságból attól is húzódnak, hogy a rekvirálásból eredő pénzt a takarékokra bizzák és így nem marad más hátra, mint az asztal, meg a ládafia, amelyben ilyenkor igen jelentékeny tőkék rejtőzködnek el teljesen haszontalanul. Az egyszerre kézhez kapott és rendelkezésre álló sok pénz könnyelmű és haszontalan költsékesítésre esábit. Ez az állapot nyilvánvalóan nagy közgazdasági hátránnyal jár és a kamatjövedelem elmaradása folytán jelentékenyen megkárosítja magukat a gazdálkodókat és fuvarosokat is. A most kibocsátásra kerülő második hadikölcsön szinte kínálkozik arra, hogy általa ennek a gazdaságilag káros állapotnak véget vessünk.

(Már az első hadikölcsön kibocsátásakor sikerült széles néprétegek körében ismertté és népszerűvé tenni az állami járadékot. A tájékozatlanság és bizalmatlanság szülte idegenkedés tehát meg van törve és legszebb sikerrel kecsgetet, ha a megkezdett nyomon tovább haladva, a hadikölcsön kötvények népszerűsítése révén az állami járadékunk a nemzet széles rétegeiben olyan piactól biztosítunk, mint a haladott nyugati országokban. Feladatunkat megkönnyíti az a most már köztudatban áment igazság, hogy a hadikölcsön kötvényei feltétlenül biztos és minden egyéb reális gyümölcsösztetésnél nagyobb kamatjövedelmet nyújtanak és emellett a legcélszerűbb tőke elhelyezésként jelentkeznek, mert a kötvényekre a névérték 75%-a erejéig előnyös feltételek mellett bármikor könnyen lehet kölcsönt szerezni. Minden tényezőnek tehát — és első sorban az ily bevételekről tudomással bíró és a néppel közvetlenül érintkező jegyzőknek közre kell hatni arra, hogy a rekvirálásból eredő hitelező tőkék hadikölcsönkötvények jegyzésére fordítottassanak és így a nemzeti védelem nagy ügyén kívül a gazdaságosság elvét is szolgálják.)

A hatóság példás agilitást fejt ki a hadikölcsön szegedi sikeréért. *Bokor Pál* Alsótanyán, *Balogh Károly*, dr. *Thuróczy Mihály* Felsőtanyán voltak, hogy a gazdákat jegyzésre felhívják. Azonkívül hirdetményekben figyelmezteti a hatóság a polgárságot kötelességének teljesítésére. A szövetkezetekbe csoportosult szegedi iparosság hétfőn este a Kereskedelmi és Iparkamara gyűléstermében értekezletet tartott, amelyen megbeszéltek a módokat, amelyek szerint a szegedi iparosság a jegyzésekben résztvesz. A Maybanknál *Lippay Nagy Antal* tízezer és *Abraham János* hatezer koronát jegyzett. Megemlítjük még, hogy a szegedi árvászek ötven ezer koronát jegyzett a mai napon a hadikölcsönre s a kiskorúak érdekében elfogad jegyzéseket.

JEGYEZZÜNK HADIKÖLCSÖNT

Modern villamos-**csillárok** minden áremelés nélkül óriási választékban világítási bevezetéseket a legolcsóbban eszközli **Fonyó Soma** világítási vállalata, **Kölcsey-utca 4. sz., Wagner-palota**